

מ"ת 14614/06/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד נפתלי מוצ'ה, טל עזרא דלשאד, אביב עוזיאל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 14614-06-20 ישראל נ' מוצ'ה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 3251/2020

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
מבקשת מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
נגד
משיבים
1. נפתלי מוצ'ה (עצור עד תום ההליכים)
2. טל עזרא דלשאד (עצור בפיקוח)
3. אביב עוזיאל ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברגר

החלטה ביחס למשיב 3

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם לכאורה עבירות של סחיטה באיומים- עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

2. להלן בתמצית עובדות כתב האישום:

א. ח.ש. הוא הבעלים של חנות מכולת הנמצאת באשדוד (להלן: "המתלון" ו"החנות")

ב. בחודש יוני 2019, החלה לעבוד בחנות הקטינה א.י. (להלן: "הקטינה"). לאחר כחודש ימים, המתלון אשר לא היה מרוצה מהתנהגותה של הקטינה בעבודה, פיטר אותה.

ג. לאחר פיטוריה, סיפרה הקטינה לנאשם 1 שהיה ידיד שלה, כי המתלון ניסה לחבק אותה במחסן החנות. בתגובה אמר נאשם 1 לקטינה "אל תדאגי, הכל טוב, אנחנו נוציא מזה משהו לפחות 5,000 ₪". הקטינה אמרה לנאשם 1, שאינה רוצה כל קשר לכך ונאשם 1 השיב לה כי היא כבר לא קשורה ומעכשיו זה עניין שלו.

ד. לאחר המתואר לעיל, הגיעה קבוצת נערים אל החנות והנערים השתוללו במקום וצעקו, כי המתלון "נוגע בבחורות".

ה. לאחר האירוע דלעיל, הגיע הנאשם 1 לחנות, הציג את עצמו בפני המתלון ואמר לו שהוא יעיף את הנערים מהחנות בשביל המתלון ואם הוא רוצה שהם לא יחזרו ויעשו לו בלגן, עליו לשלם לו סכום של 1,500 ₪. המתלון הסכים ובמספר הזדמנויות מסר לנאשם 1 סכומי כסף כמפורט בעובדות 7, 8, 9.

ו. בעקבות סחיטתו על ידי הנאשם 1, המתלון יצר קשר עם מכר שהציע לו את עזרתו של נאשם 2. עמוד 1

בהמשך לכך, יצר נאשם 2 קשר עם המתלונן ואמר לו שהוא יוכל לפתור לו את הבעיה עם נאשם 1, שכן יש לו שותף שמכיר את נאשם 1. בשלב כלשהו, חברו הנאשמים 1 ו-2 יחד, וקשרו ביניהם קשר לסחוט מהמתלונן עוד כספים באיומים, ובהתאם לכך במשך חודשיים, העביר להם המתלונן סכום של 117,000 ₪.

2. בהמשך ועל פי המתואר בסעיפים 15-18, נהג **המשיב** לאסוף את הכספים עבור הנאשמים 1 ו-2 מהמתלונן, עד שבתאריך 25.05.2020 המתלונן פנה למשטרה ומעשי הסחיטה פסקו.

3. להשלמת התמונה-

בעניינו של הנאשם 1 לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בעניינו של הנאשם 2 קבע בית המשפט דבר קיומן של ראיות לכאורה כנדרש ללא כרסום כנטען על ידי הסנגור (ראה החלטה מיום 16.07.2020).

4. באשר למשיב 3- משיב זה שוחרר במסגרת הליך מעצר הימים בעמ"י 12743-06-20, בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי וחלקו בביצוע העבירות למעצר בית מלא בבית הוריו במושב ניר משה, תחת פיקוחם לצד הפקדה כספית, ערבות עצמית וצד ג', איסור יצירת קשר עם המעורבים.

5. **לשיטת המבקשת**, קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, שתמציתן: **הודעות המתלונן** מיום 18.05.2020, מיום 28.05.2020; **הודעת הקטינה** מיום 26.05.2020, בה מזהה את המשיב באופן ספונטני בעת מעברו בפרוזדור בתחנת המשטרה ("הבחור הזה היה עם עוד בחור ששניהם ישבו באותו רכב... נדמה לי שקוראים לו אביב"); **מחקרי תקשורת** המלמדים עם קשר טלפוני בין המשיב לנאשמים 1 ו-2, וכן בין המשיב לבין המתלונן; **הודעות SMS** שהתקבלו ממכשיר הטלפון של המתלונן בינו לבין המשיב 3; **הקלטות של שיחות טלפון** בין המתלונן למשיב 3.

עוד הפנתה המבקשת לגרסתו של המשיב 3, לפיה הכחיש את המיוחס לו, הכחיש היכרות עם הנאשמים 1 ו-2. מסר גרסה, לפיה מכיר את המתלונן כשעבד בתור שליח והיה מגיע אליו לחנות לאסוף ממנו כסף אותו היה משאיר בתחנת דלק. המשיב זיהה את קולו בשיחות הטלפון שניהל עם המתלונן, אך לדבריו אין בהן מעשה של סחיטה, שכן עבד כשליח.

על כן, עתרה המבקשת להאריך את התנאים המגבילים בהם נתון המשיב, על פי החלטת בית משפט השלום באשקלון במ"י 61355-05-20 ועמ"י 12734/20 מחוזי באר-שבע.

6. **ב"כ המשיב** מנגד, טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירה המיוחסת לו. בתמצית נטען, **ראשית**- המתלונן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות שנערך לו, כמי שהתלווה לנאשם 2

כמתואר בעובדות כתב האישום. שנית- האירועים נשוא הסחיטה המתוארים בכתב האישום החלו בחודש יוני 2019, והמשיב מופיע בכתב האישום כמי שמתלווה לנאשם 2 כאשר מגיעים לחנותו של המתלון בחודש פברואר 2020 (ראה לעניין זה עובדות 14, 15, 16, 17 בכתב האישום). עוד בהקשר זה נטען, כי גרסת המשיב, כי עבד כ"שליח" ללא מעורבות או ידיעה אודות מעשי הסחיטה על ידי הנאשמים 1 ו-2, נתמכת במחקרי התקשורת ופלטי שיחות הטלפון בינו לבין המתלון, שיחות והודעות שמטרתן לתאם מועד ומקום להעברת הכספים. עוד בהקשר זה נטען, כי המלל המופיע בתוכן השיחות, אין בו דברי איומים כלשהם כלפי המתלון (ראה לעניין זה 6 שיחות). שלישית- לא נעשה זיהוי קולות. יחד עם זאת, המשיב זיהה את עצמו כדובר בשיחה עם המתלון, אם כי, לשם תיאום פגישה עם המתלון. שיחות נוספות שהושמעו למשיב, לא זוהה המשיב כדובר בהן, אלא המאשימה טוענת, כי הדמות "עוז" היא המשיב. עוד בהקשר זה נטען, כי המתלון עצמו עשה אבחנה בין "עוז" לבין "אביב" ה"שליח", לפיכך לשיטת הסנגור, אין בדל ראיה שהדובר בשיחה הוא המשיב. (ראה שיחה מיום 20.07.2020) רביעית- אשר להודעת הקטינה, אין בה דבר כדי לקשור את המשיב למעשי הסחיטה, שכן הקטינה גם כאשר נשאלה על ידי החוקר אם המשיב ראה שהיא מקבלת כסף מנאשם 2, השיבה בשלילה. חמישית- אשר לגרסת המשיב- נטען, כי גרסתו לא הופרכה בדבר טענתו, כי נהג כ"שליח" שנשכר על ידי אלמוני דרך הטלגרם לגבות כספים מהמתלון ואין לו כל קשר לאיומים או לסחיטה של המתלון.

על כן, עתר ב"כ המשיב להורות על ביטול מעצר הבית בו נתון המשיב.

7. בתמצית - מעיון בחומר החקירה ככל שזה רלוונטי למשיב עולה כדלקמן:

א. **הודעות המתלון**, לפיהן המשיב 3 היה מגיע מדי חודש לאחר תיאום שעה ומועד הגעה, לאסוף ממנו את הכסף "כל 28 לחודש הם שלחו לי את אותו בחור.. הוא היה גובה ממני את הכסף.. את התשלום השני התחלתי לשלם לבחור הזה שהוא השליח שלהם.. זה התחיל ב-28.01.2020 וחודש אחר כך הוא דרש את הכסף יום קודם.."- הודעה מיום 25.05.2020.

עוד בהקשר זה מסר המתלון, כי היו מגיעים אליו שני אנשים - עזרא (נאשם 2) ועוז, ומאיימים עליו. עוד לדבריו, במרבית הפעמים עזרא (נאשם 2) היה מגיע לבדו. אשר ל"עוז" מסר כי פגש אותו מספר פעמים ותיאר אותו "הוא נמוך מעזרא, בחור רזה לא זוכר הרבה מעבר לזה.. ש- אם תראה אותו תוכל לזהות אותו? ת- לא בטוח.."- הודעה 28.05.2020.

ב. במסדר תמונות לא זיהה המתלון את המשיב 3 כמי שמתלווה לנאשם 2, או כמי שמגיע לאסוף את כספי מעשה הסחיטה.

ג. **הודעות ששלח המשיב 3 למתלון** - הודעה מיום 28.02.2020 "אה גבר זה החבר של החבר"; הודעה מיום 25.02.2020.

"בה' 27 ב10 וחצי בבוקר אני אגיע לאסוף מה שסיכמת עם החבר.. דיבר איתי מקודם וגם לו וגם בשבילי מסתדר יותר ב27.."; (ר' הודעה מיום 08.03.2020) "החבר רוצה לדבר איתך, תחזור אליי מחכים..".

ד. **מחקרי תקשורת** לטלפון הנייד של המשיב 3 מהם עולה כי נערכו שיחות רבות בינו לבין המתלונן. בנוסף, שיחת טלפון בינו לבין המשיב 2 ביום 07.03.2020.

ה. **זיהוי המשיב 3 על ידי הקטינה** ע"ת 2 בתחנת המשטרה, **בהודעה שמסרה כי המשיב 3 היה אחד מהשניים שהגיעו לביתה להעביר לה כסף ביום 29.11.19** מיד לאחר שקיבלה שיחת טלפון מהנאשם 2 שהורה לה להגיע לחניה מתחת לביתה -

"...פתאום במקרה ראיתי שוטרים יצאו מהמעלית עם בחור.. מיד זיהיתי את הבחור נדמה לי שקוראים לו אביב. לא יודעת מה השם משפחה, הבחור הזה היה עם עוד בחור ששניהם ישבו באותו רכב.. אביב היה הנהג ברכב את זה אני זוכרת פתאום בוודאות..

ש.- את בטוחה שזה הוא? ת.- מיליון אחוז..". - (ר' הודעה מיום 26.05.2020).

ו. גרסת המשיב 3, בתמצית לדבריו, לקוח אנונימי, שכר את שירותיו באמצעות תוכנת ה"טלגראם", כשליח. מכחיש היכרות עם הנאשמים 1 ו- 2 : "אני לפני 4 חודשים הצעתי את שירותי בקבוצה של נותני שירות בטלגראם... יצר איתי קשר בחור אני לא יודע את שמו, הוא נקרא מסטר בלאק" גם בשיח עצמו היה שיח על אופן הפעולה. שמה שצריך לעשות צריך להעביר כסף ממקום א' למקום ב', שם זה נגמר" . (ר' הודעות מיום 26.5.2020 ו 28.5.2020).

בהמשך משהטיחו בו החוקרים את השיחות המוקלטות, זיהה את קולו בהקלטות מספר 2,4,5,7 וטען כי היה רק שליח ותיאם עם המתלונן זמני הגעה לאיסוף הכסף.

בהמשך, כאשר נשאל היכן מכשיר הטלפון הנייד שלו כדי שאפשר יהיה לאמת את גרסתו, השיב : "הפלאפון שלי לא נמצא אצלי, בבעלותי כרגע זה הכל". (ר' הודעה מיום 2.6.2020).

8. ההלכה היא כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי, של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. עוד נקבע כי אין בית המשפט בשלב המעצר נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ר' בש"פ 10234/08).

9. על רקע המקובץ לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב

האישום. יחד עם זאת, עוצמת הראיות אינה גבוהה וזאת בשים לב להשגות שעמד עליהן בא כוח המשיב, כמפורט בסעיף 6 לעיל.

10. למעשה, המשיב לא מכחיש את הקשר הטלפוני, המסרונים שנשלחו למכשיר הטלפון של המתלונן, וחלק משיחות הטלפון המוקלטות עם המתלונן, ושם זיהה את קולו כדובר בשיחה, אם כי לגישתו הכל נעשה מתוקף תפקידו כנותן שירות שליחות עבור אלמוני ששכר את שירותיו באמצעות תוכנת ה"טלגרם".

משכך, מקומה של גרסת המתלונן להתלבן במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב בחינת דבר קיומו של פוטנציאל ראייתי כנדרש על פי הלכת "זאדה", וביתר שאת, כאשר המשיב הכחיש קשר והיכרות עם הנאשמים 1 ו- 2, הכחשה שלא עולה בקנה אחד עם חומר הראיות ובעיקר מחקרי התקשורת בינו לבין המעורבים.

11. אכן, יש בידי המבקשת ראיות לכאורה נגד המשיב, אך עוצמת ראיות אלה אינה מספיקה למעצר, אלא כן מספיקה להמשך מעצר הבית בו נתון (מיום 4.6.2020 מעצר בית בבית הוריו ובפיקוחם במושב ניר משה משק 68) עד לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר יבחן בקשת המשיב לחזור למעגל העבודה.

12. תסקיר כאמור טרם הוגש, על אף שההחלטה בדבר עריכתו ניתנה בתאריך 7.6.2020.

13. מהודעת הסנגור שהתקבלה, עולה כי שירות המבחן נפגש עם המשיב בתאריך 29.7.2020.

14. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר, ליום 16.8.2020 בשעה 11:00 בפני שופט תורן, או בכל שעה אחרת שתיקבע על פי יומנו.

15. עותק מההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו אב תש"פ, 05 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.